

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/311/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209452
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714209452.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený Advokátska kancelária Korytár, s.r.o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti žalovanému N. H., T. XX.XX.XXXX, U. H. Ľ. Y. XXXX/XX, XXX XX F., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 978,57 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške 527,- € trovy právneho zastúpenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.06.2014 domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie celkovej sumy vo výške 978,57 € spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 586,71 € od 27.06.2014 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Vo svojom návrhu uviedol, že dňa 14.02.2007 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 663,88 € za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za služby (ďalej len „Produkt“) s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnosťou súčasťou uzatvorenej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len úverové podmienky“).

Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za postenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak.

Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil; žalovaný porušil dohodnuté úverové podmienky.

Dňa 28.08.2012 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 708,06 € spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. K dnešnému dňu predstavuje dlh žalovaného sumu 978,57 €.

Žalovaný do dnešného dňa žalobcovi dlžnú sumu vo výške 978,57 € neuhradil; vyčíslenie žalovanej sumy je uvedené v splátkovom kalendári, ktorý je prílohou tejto žaloby.

V priebehu ďalšieho konania vstúpil do konania na strane odporcu vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zastúpený právnym zástupcom, ktorý sa k predmetnému návrhu písomne vyjadril a vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, preto podľa § 172 ods. 9 OSP nemôže byť platobný rozkaz vydaný, pričom neprijateľnosť zmluvnej podmienky súd skúma ex offio.

Zmluvy o poskytnutí revolvingových úveroch mali byť uzatvorené podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z.z. účinného do 10.06.2010 alebo zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 11.06.2010), čo sa nestalo, a preto sú zmluvy o revolvingových úveroch absolútne neplatnými právnymi úkonmi, a to aj v zmysle ďalších dôvodov uvedených v bode II. tohto písomného podania.

Pokiaľ by súd vyhovel nároku žalobcu v uplatnenom rozsahu (ak sa tak už nestalo) a vydal by platobný rozkaz, potom by súd zjavne zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu bez platného právneho titulu, a to aj napriek postulátu Jura novit curia“. Na základe žaloby a predložených listín možno evidentne považovať uplatnený nárok za nepreukázaný t.j. právo uplatnené žalobcom na zaplatenie peňažnej sumy zjavne nevyplýva zo skutočností uvedených žalobcom.

Zákonná úprava § 93 ods. 2 OSP umožňuje právnickej osobe s predmetom činnosti podľa osobitného predpisu zúčastniť sa konania ako vedľajší účastník popri žalobcovi alebo žalovanom. Účelom tohto ustanovenia je posilnenie ochrany práv spotrebiteľa.

Pokiaľ sa žalobca domáha plnenia nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy a má dôjsť k naplneniu účelu § 93 ods. 2 OSP, potom nemožno brániť spotrebiteľskému združeniu, aby vstúpilo do konania, a to i pred prípadným vydaním platobného rozkazu (samotné vyjadrenie spotrebiteľského združenia v postavení vedľajšieho účastníka môže mať rovnako relevantný vplyv na ďalší postup súdu).

Súd v tomto štádiu konania nie je viazaný žalobným návrhom, a teda nie je povinný vydať platobný rozkaz, hoci žalobca sa jeho vydania domáha; súd má podľa zákona možnosť rozhodnúť v skrátanom konaní ale nie povinnosť. V prípadoch predpokladaných § 172 ods. 9 OSP zákon navyše priamo zakazuje súdu vydať platobný rozkaz.

V prípade vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi aj napriek tomu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a spotrebiteľ nepodá odpor, sa zvyšuje ochrana spotrebiteľa v tom, že v prípade mimoriadneho dovolania by sa nemohol nebrať zreteľ na porušenie citovaného ustanovenia 172 ods. 9 OSP).

V rámci prípadnej obnovy konania by nekalá zmluvná podmienka, na ktorú nebol v skrátanom konaní braný zreteľ, predstavovala argument, že pre spotrebiteľa je možné dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

V hore označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasledujúce OZ.

Podľa § 52 ods. 2 OZ „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné“.

Podľa § 53 ods. 2 OZ „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah“.

Podľa § 53 ods. 3 OZ „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané“.

Podľa § 53 ods. 5 OZ „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

Podľa § 54 ods. 1 OZ „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie“.

Považujeme za dôležité poukázať predovšetkým na prvotný právny titul na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.02.2007 (ďalej len ako „Úverová zmluva“) uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 50.000,- Sk. Úver mal žalovaný splatiť 72 mesačnými splátkami po 1.299,- Sk. Konečná výška úveru tak predstavovala sumu vo výške 93.528,- Sk (72 x 1.299). V danom prípade došlo nepochybne k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

V rámci predmetnej úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo žalovanému právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom

Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8., 9., 10., a 11 Úverových podmienok žalobcu a právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13. Úverových podmienok žalobcu. Máme za to že dodávateľ touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z predtlaču predmetnej úverovej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy sa žalovaný spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Spôsob, ktorým sa žalobca ako poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere pokladáme za zavádzanie spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že žalovaný úverovú zmluvu podpísal, je možné prijať záver v tom, že žalovaný nemal v úmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere a preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalovaného.

Preto ak žalovaný spotrebiteľ chcel získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal podľa nášho názoru na výber, a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa preto dá usudzovať, že sa jedná o nedostatok vôle konajúcej osoby žalovaného vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu.

Zmluvu o revolvingovom úvere je takisto ako úverovú zmluvu potrebné podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy (!Hen zmluvy uzatvorené do 10.06.2010 vrátane!!). Pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, 3 cit. zákona, a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom, k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa pre platnosť tejto zmluvy vyžaduje naplnenie i základných náležitostí právneho úkonu podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa vôle (musí byť uzatvorená slobodne a vážne) a prejavu vôle (musí byť určitá a zrozumiteľná), inak je absolútne neplatná s tým, že pred uzavretím tejto zmluvy musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami v zmysle § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch).

Navyše máme za to, že vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu je dôvodné predpokladať, že žalovaný v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalšie záväzkové vzťahy so žalobcom, a to zmluvu o revolvingovom úvere I. a zmluvu o revolvingovom úvere II.

Z hore uvedených skutočností vyplýva, že zmluvu o revolvingovom úvere I. a zmluvu o revolvingovom úvere II. je potrebné posúdiť ako absolútne neplatné právne úkony, a teda sa zrušujú ex tunc, od samého začiatku.

Na základe splátkového kalendára boli zo strany žalobcu žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 882,29 eura (súčet všetkých súm prislúchajúcich položkám „výbery z bankomatov“ a „platby kartou“), ktoré mu mali byť poskytnuté na základe absolútne neplatných právnych úkonov, a to vyššie uvedených zmlúv o revolvingových úveroch.

Na základe predloženého splátkového kalendára žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 574,69 eura (súčet všetkých súm pod položkou „výška úhrady“). Do pozornosti dávame skutočnosť, že v dôsledku absolútnej neplatnosti zmlúv o revolvingových úveroch nemá žalobca nárok na zaplatenie jednotlivých nárokov uplatnených v žalobe (zmluvný úrok a poplatky za výber z bankomatu a zmluvná pokuta), ktoré spolu s istinou mali tvoriť sumu 1.553,26 eura, na základe čoho žalobca žiada žalovaného o zaplatenie sumy 978,56 eura.

Z uvedeného vyplýva, že ak žalovaný reálne čerpal peňažné prostriedky vo výške 882,29 eura a reálne žalobcovi na daný úverový rámec už zaplatil sumu 574,69 eura, že žalobca by mal nárok na zaplatenie sumy len vo výške 307,60 eura.

Všeobecná premlčacia doba je v zmysle § 101 OZ trojročná, pričom v predmetnej veci nárok žalobcu v časti o zaplatenie sumy 307,60 eura kvalifikujeme ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho titulu.

Vydanie bezdôvodného obohatenia sa však premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe (§ 107 ods. 1 OZ), pričom premlčacia doba začína plynúť pre každú jednotlivú čiastku resp. sumu nasledujúcim dňom po dni, v ktorý žalovaná uvedená čiastka získala (v splátkovom kalendári uvedené ako platby kartou resp. výber z bankomatu).

Odchyľne dojednaná, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech sú neplatné (§ 52 ods. 2 OZ).

Nárok uplatnený žalobcom vo výške 670,97 eura (978,57 eura - 307,60 eura) tak na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme za neoprávnený a nedôvodný nakoľko žalobca naň nemá platný právny titul.

Časť uplatneného nároku, konkrétne vo výške 307,60 eura pokladáme za premlčaný, vznášame preto námietku premlčania tejto časti uplatneného nároku.

Súčasne namietame formálnu nedostupnosť „Úverovej zmluvy“ spôsobenú drobným len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanému ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú prax v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 ako aj v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže tak požívať právnu ochranu.

Na podporu prednesenej právnej argumentácie dávame do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Nitre spis, zn. 7Co/115/2012 zo dňa 28.02.2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici spis, zn. 17Co/176/2012 zo dňa 28.11.2012 a rozsudok Krajského súdu v Žiline spis, zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20.06.2013, ktoré na požiadanie súdu obratom predložíme.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žiadame žalobu v celom jej rozsahu zamietnuť a priznať nám náhradu trov konania.

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v priebehu konania k návrhu písomne vyjadril a v tomto vyjadrení uviedol:

Žalobca uvádza, že pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy, predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ako aj s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSÚ“), a to v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ. K dojednaniám, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach žalobcu možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu silu a váhu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Nie je možné odlišne posudzovať jednotlivé dojednané ustanovenia, nakoľko ich platnosť a právnu vymožitelnosť prejedikujú právne predpisy upravujúce danú oblasť záväzkových zmluvných vzťahov.

V súvislosti s ust. § 53 OZ týkajúcich sa úpravy neprijateľných podmienok v zmluvách o spotrebiteľskom úvere, žalobca má za to, že predmetná ÚZ neobsahuje žiadne z neprijateľných podmienok a v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ žiadne z ust. ÚZ neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného - spotrebiteľa. Ako vyplýva zo žalobcom predložených dôkazov, nároky uplatňované žalobcom sú v súlade s platnými právnymi predpismi, ako aj v súlade s ÚZ a jej ÚP.

Zmluva o RÚ nadobúda platnosť podpisom ÚZ, má však odloženú účinnosť až do budúcnosti, a to uskutočnením aktivácie karty. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti žalovanému nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany žalovaného - k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne či náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle resp. priamym a zamýšľaným úkonom žalovaného, a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora až uvedením identifikačných údajov, za účelom predchádzania zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Na druhej strane zo samotného uzavretia zmluvy žalobcovi nevznikli žiadne práva, iba povinnosť zaslať žalovanému kartu, čo bolo podmienené tým, že žalovaný musel splniť dohodnuté podmienky týkajúce sa splácania poskytnutého úveru na kúpu tovaru. Žalobca žalovaného zrozumiteľne a jednoznačne oboznámil so všetkými podmienkami revolvingového úveru (tieto sú mu oznámené spolu s doručenu kartou, t.j. nie len v úverových zmluvných podmienkach). Nakoľko samotný žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručenu kartu, žalobca mu poskytol revolvingový úver, ktorý následne čerpal.

Z uvedeného vyplýva, že zmluva o RÚ je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako žalovaný sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá následne tento úver. Nejedná sa teda o plnenie žalovanému vnútené (skryté), ale žalovaný sa sám musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije alebo nie. Žalovaný si teda bol súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý, nejde teda o žiadne „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok. Jednoduchou sumarizáciou práv a povinností oboch strán možno skonštatovať, že na jednej strane žalovaného nevzniká žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, tieto nastupujú až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Je zrejmé, že žalovaný mal v úmysle uzatvoriť revolvingovú zmluvu, a na jej základe čerpať revolvingový úver, nakoľko samotný žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručenu kartu, z ktorej následne čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účel zo strany žalobcu.

V súvislosti s vyššie uvedeným dáva žalobca do pozornosti nasledujúci rozsudok:

Rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 26.03.2015 č. k. 4C/113/2014:

„ Odporca nebol povinný aktivovať si úverovú kartu a ani vykonať čerpanie prostredníctvom tejto karty. Ak nemal záujem o predmetný produkt, mohol jednoducho úverovú kartu neaktivovať. Zo správania odporcu, najmä z jeho opakovaného čerpania poskytnutého revolvingového rámca, je však zrejmé, že odporca mal v úmysle zmluvu o revolvingovom úvere uzavrieť a na jej základe čerpať revolvingový

úver. Samotný odporca slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si úverovú kartu, z ktorej následne čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účel navrhovateľom, čím naplnil odkladaciu podmienku predmetnej zmluvy v zmysle ods. 1 Hlavy 8 úverových podmienok. V danom prípade teda podľa súdu nemožno argumentovať nedostatkom vôle odporcu, keďže vôľa odporcu vstúpiť do zmluvného vzťahu s navrhovateľom je jednoznačne preukázaná ako podpisom zmluvy o úvere č. xxxxxxxx dňa xxxxxxxx spojeným so zmluvou o revolvingovom úvere, ako aj opakovaným čerpaním poskytnutého úveru a navyše žiadosťou odporcu o zvýšenie hodnoty úverového rámca."

Odporca teda spolu s podpisom Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvoril aj Zmluvu o RU. Na lícnej strane zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube zmluvy a na samostatnom liste. Zmluva je teda celistvá a bola zatvorená v riadnej písomnej forme, tak ak predpisuje zákon č. 258/2001 Z.z. Odporca svojim podpisom potvrdil, že bol so znením úverových podmienok oboznámený a prejavil súhlas byť nimi viazaný. Všetky podstatné náležitosti Zmluvy o RÚ sú teda uvedené v úverových podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čase podpisu predmetnej zmluvy žiadne ustanovenie zákona neprikazovalo, aby náležitosti poskytnutého úveru boli uvedené na rovnakej strane zmluvy ako podpis odporcu. Jedinú podmienku, ktorú možno na tento typ zmlúv je, aby zmluva bola celistvá a aby nemohlo dôjsť k zámene úverových podmienok, k čomu dôjsť nemôže, keďže zmluva a úverové podmienky predstavujú jeden pevne spojený celok. Rovnako ustanovenie § 273 O.z. umožňuje, aby časť obsahu zmluvy bola určená aj odkazom na obchodné podmienky, ktoré sú zmluvným stranám známe, alebo k návrhu pripojené. Zákon neurčuje, ktorú časť zmluvy možno takto určiť. Má sa jednať o podmienky, ktoré sa u takýchto zmlúv opakujú. Tým, že zmluva na určité podmienky, ktoré sú k zmluve pripojené odkáže, stávajú sa súčasťou zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca nemôže súhlasiť s názorom vedľajšieho účastníka o premlčaní nároku z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca svoje právo uplatnil v zákonnej trojročnej lehote podľa § 101 O. z., keďže splatnosť úveru nastala dňom 28.08.2012 a žalobca podal žalobu dňa 26.06.2014.

V priebehu ďalšieho konania právny zástupca vedľajšieho účastníka doplnil svoje vyjadrenie podaním zo dňa 05.04.2016, v ktorom uviedol:

V celom rozsahu sa naďalej pridriavame nášho písomného vyjadrenia zo dňa 23.03.2015 (č. el. pod.: XXXXXXXXXXXX). V súvislosti s plynutím premlčacej doby dávame do pozornosti súdu nasledujúce rozhodné skutočnosti.

Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytoval žalovanému spotrebiteľovi peňažné prostriedky, od ktorej odvodzuje svoj nárok, považujeme za absolútne neplatný právny úkon.

Máme za to, že nakoľko nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, žalovaný nemal právny titul na prijímanie peňažných prostriedkov, ktoré mu umožnil čerpať žalobca formou poskytnutej kreditnej karty (výbery a platby kartou).

Zo strany žalovaného dochádzalo každým použitím karty k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu. Žalobcovi týmto titulom vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu, ktorá bola reálne žalovanému poskytnutá (istina úveru). Máme za to, že žalobca v dôsledku absolútnej neplatnosti zmlúv nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver, o ktoré mal byť úver navýšený.

Z obsahu spisu vyplýva, že ak žalovaný reálne čerpal peňažné prostriedky vo výške 882,29 € a reálne žalobcovi na daný úverový rámec už zaplatil sumu 574,69 € a žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, má teda nárok iba na zaplatenie sumy vo výške 307,60 €.

Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia stanovuje OZ kombinovanú premlčaciu dobu - subjektívnu (2 roky) a objektívnu (3 roky). Pokiaľ márne uplynie čo i len jedna z týchto premlčacích dôb, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať.

V prejednávanej veci došlo k poslednému bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného dňa 06.09.2011 (položka v splátkovom kalendári označená ako: „platba kartou - SHELL - ZV, LIESKOVSKA ZVOLEN, SVK“).

Deň nasledujúci po dni, v ktorom došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, je dňom, kedy začala plynúť objektívna, ako aj subjektívna premlčacia doba.

Premlčacie doby začali plynúť dňa 07.09.2011, pričom 2-ročná premlčacia doba uplynula dňa 07.09.2013.

Žaloba bola podaná na súd až dňa 30.06.2014, a teda po uplynutí premlčacej doby.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.04.2016 s tým, že pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby konajúci súd rozhodol v predmetnom konaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Odporca mal doručenie predvolania vykázané uložením. Neúčasť vedľajšieho účastníka ospravedlnil jeho právny zástupca. Súd preto aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu, v neprítomnosti odporcu, ako aj v neprítomnosti vedľajšieho účastníka, za prítomnosti právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, Úverovou zmluvou zo dňa 19.02.2007, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., výzvou navrhovateľa, poštovým podacím hárkom, splátkovým kalendárom, ktorý predložil navrhovateľ a zistil tento skutkový stav:

Úverová zmluva bola uzavretá medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom dňa 14.02.2007 pod číslom XXXXXXXXXXXX. V časti „úver“, pod bodom 28 je uvedený: „maximálna výška úveru 100.000,- Sk“. Pod bodom 29 „výška úveru 50.000,- Sk“, pod bodom 30 „počet splátok 72“, pod bodom 31 „mesačná splátka 1.299,- Sk, pod bodom 32 „konečná výška úveru 93.528,- Sk“, pod bodom 33. „RPMN 26,2“. Na konci tejto zmluvy je uvedené drobným písmom ťažko čitateľným, že spoločnosť a klient podpisom na tejto zmluve zároveň uzatvárajú záväzkový vzťah z právneho dôvodu podľa hlavy 12 Úverových podmienok klienta spoločnosti Home Credit Slovakia a podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu o RÚ a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v bode č. 8 a 9 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.

Súd z karty klienta predloženej navrhovateľom zistil, že zo strany navrhovateľa odporcovi boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 882,29 €, súčet všetkých súm prislúchajúcich položkám výbery z bankomatov a platby kartou, ďalej súd z tejto karty klienta zistil, že doteraz odporca uhradil navrhovateľovi sumu 574,69 €, súčet všetkých súm pod položkou výška úhrady. Z uvedeného je zrejmé, že odporca reálne čerpal peňažné prostriedky vo výške 882,29 € a reálne navrhovateľovi na daný úverový rámec zaplatil sumu 574,69 €. Súd ďalej z tejto karty klienta zistil, že naposledy došlo k plateniu predmetnou kartou zo strany odporcu dňa 06.09.2011 na čerpacej stanici SHELL ZV, Lieskovská, Zvolen.

Súd z prednesu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní konanom dňa 11.04.2016 zistil, že zotrvávajú na svojich doterajších písomných vyjadreniach. Tvrdil, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatný právny úkon a takisto poukázal na vznesenú námietku premlčania tak, ako bola bližšie rozpísaná v ich písomných podaniach a na základe vyššie uvedeného žiadali návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. V prípade úspechu v spore si uplatňovali trovy konania.

Pre zmluvu o revolvingovom úvere platí osobitná právna úprava v danom prípade Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 14.02.2007. Podľa § 2 toho istého zákona na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť;

b/ opis tovaru, alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje;

c/ cenu tovaru, alebo poskytnutej služby;

d/ identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru, alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f/ meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

g/ ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h/ podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i/ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady; uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu, alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 toho istého zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd v danom prípade sa zaoberal predovšetkým platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to s poukazom na § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie, alebo nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie z plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí

za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Odporca, pokiaľ chcel získať klasický úver nemal inú možnosť, než podpísať celú predtlač zmluvy vrátane tej časti, v ktorej sa konštatuje uzavretie bližšie nešpecifikovanej zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa názoru súdu primárnym záujmom odporcu bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 14.02.2007 vo výške 50.000,- Sk. Vzhľadom na to, že podpisom úverovej zmluvy sa odporca jedným a tým istým podpisom podpísal na spodnú časť predtlač listiny, ktorá sa týka aj iného právneho vzťahu a to revolvingového úveru, nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a to pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle náležitostí požadovaných ustanovením §-ov 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom. Takúto zmluvu o poskytnutí RÚ je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy § 40 ods. 1 Zákonníka. Navyše podľa názoru súdu vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu je dôvodné predpokladať odporca v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára ďalší záväzkový vzťah s navrhovateľom a to zmluvu o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere ako zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať v zmysle ustanovení § 4 ods. 1 Zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 a § 4 ods. 3 toho istého zákona, pričom súd konštatuje, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere všetky tieto náležitosti neobsahuje. Zároveň sa pre platnosť tejto zmluvy vyžaduje naplnenie ich základných náležitostí právneho úkonu ustanovených v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka týkajúce sa vôle (musí byť uzatvorená slobodne a vážne) a prejavu vôle (musí byť určitá, zrozumiteľná), inak je absolútne neplatná s tým, že pred uzavretím tejto zmluvy musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Súd ďalej k veci dodáva, že spôsob, ktorým sa navrhovateľ ako poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere je zavádzaním spotrebiteľa. Drobným písmom voľným okom takmer nečitateľným podsunul v samom závere úverovej zmluvy odporcovi ďalší zmluvný vzťah zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Aj napriek tomu, že odporca úverovú zmluvu podpísal, je možné prijať záver v tom, že odporca nemal v úmysle okrem úverovej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej sumy vo výške 50.000,- Sk uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere, preto ju treba v tejto časti považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle. Vzhľadom na to, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru bola od začiatku (ex tunc) absolútne neplatným právnym úkonom, súd kvalifikoval nárok navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu. V danom prípade odporca čerpal revolvingový úver vo výške 882,29 € a reálne navrhovateľovi na daný úverový rámec zaplatil sumu 574, 69 € a navrhovateľ by mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 882,29 € mínus 574,69 €, teda vo výške 307,60 €. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia stanovuje Občiansky zákonník kombinovanú premlčaciu dobu subjektívnu dva roky a objektívnu tri roky. Pokiaľ márne uplynie čo i len jedna z týchto premlčacích dôb, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať s tým, že v danom prípade vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. V prejednávanej veci došlo k poslednému bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu dňa 06. septembra 2011. Položka v splátkovom kalendári označená ako platba kartou SHELL ZV, LIESKOVSKA, ZVOLEN „SVK“). V deň nasledujúci po dni, v ktorom došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia je dňom, kedy začala plynúť objektívna, ako aj subjektívna premlčacia doba. Premlčacie doby začali plynúť dňa 07.09.2011, pričom dvojročná premlčacia doba uplynula dňa 07.09.2013, keďže navrhovateľ podal návrh na tunajší súd dňa 30.06.2014, podal návrh po uplynutí premlčacej doby a preto súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V predmetnom prípade bol odporca v konaní úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, ani žiadne trovy konania si neuplatňoval, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Keďže na strane odporcu vystupoval aj vedľajší účastník, ktorý mal právneho zástupcu, súd zaviazal navrhovateľa na povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a to na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v celkovej výške 527,- € s tým, že tieto trovy pozostávajú z piatich úkonov právnej pomoci, odmena za jeden úkon podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. z hodnoty 978,57 € predstavuje sumu 51,45 €. Prvý úkon 10.03.2015 prevzatie a príprav zastúpenia vo výške 51,45 €, druhý úkon 23.03.2015 vyjadrenie vo veci samej vo výške 51,45 €, tretí

úkon 28.01.2016 zastupovanie na nemeritornom pojednávaní vo výške 1-tiny, t.j. 12,86 €, štvrtý úkon zo dňa 05.04.2016 dopĺňujúce vyjadrenie vo výške 51,45 €, piaty úkon zo dňa 11.04.2016 zastupovanie na meritornom pojednávaní vo výške 51,45 €, odmena advokáta spolu 218,66 €. Ďalšie tieto trovy pozostávajú z dvakrát režijného paušálu po 8,39 € za úkony v roku 2015 a trikrát z režijného paušálu po 8,58 € za úkony v roku 2016, čo dáva dokopy s trovami právneho zastúpenia sumu 261,18 €. Ďalej tieto trovy pozostávajú z náhrady cestovného v zmysle § 15 písm. a advokátskej tarify a to cesta vykonaná dňa 28.01.2016 W. - F. a späť 120 km, základná náhrada za 1 km 0,183 €, spotreba litrov/100 km = 7. Cena za liter paliva 1,147 € vo výške 31,595 €, cesta vykonaná dňa 11.04.2016 na trase Lučenec - Zvolen a späť 120 km, základná náhrada za 1 km 0,183 €, spotreba litrov/100 km = 7. Cena za liter paliva 1,193 € vo výške 31,981 €. Náhrada cestovného za vykonané cesty spolu predstavuje sumu 63,58 €. Ďalej tieto trovy pozostávajú z náhrady za stratu času za čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť § 17 advokátskej tarify a to zo dňa 28.01.2016 cesta W. - F. a späť, počet začatých polhodín 4, náhrada aj za začatú polhodinu 14,30 €, dokopy 57,20 €. Náhrada za stratu času dňa 11.04.2016 cesta W. - F. a späť počet začatých polhodín 4, náhrada aj za začatú polhodinu 14,30 €, dokopy 57,20 €, náhrada za stratu času spolu 114,40 €. Odmena advokáta s režijným paušalom, cestovnými náhradami a náhrady za stratu času bez DPH predstavuje teda sumu 439,16 €. Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH, má nárok na 20 % DPH v zmysle § 18 ods. 3 advokátskej tarify, t.j. vo výške 87,83 €. Z týchto dôvodov súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v celkovej výške 527,- € tak, ako je to vyššie uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).